

РЕШЕНИЕ

№ 6244

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3905** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ и във връзка с чл.107, ал.1, т. 3 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на К. Т. Я.-Е., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 срещу ЗАПОВЕД № 1393 от 25.03.2020г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с която на основание чл. 89, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 от Закона за държавния служител е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратено служебното ѝ правоотношение за длъжността началник на отдел „Пчеларство, мляко и интервенции“, дирекция „Селскостопански пазарни механизми“ в ДФЗ.

Оспорва се заповедта като незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ. На първо място, се твърди, че жалбоподателката не е осъществила виновно нарушение на служебните задължения, излагат се в тази връзка аргументи за недоказаност на вменените ѝ дисциплинарни нарушения. Навеждат се доводи и за постановяване на оспорваната заповед при допуснато съществено процесуално нарушение и в противоречие с материалния закон. Сочи се, че заповедта е издадена при липса на мотиви, като са маркирани общи и неиндивидуализирани твърдения, които не могат да бъдат конкретно обвързани с разпоредителната част на акта, както и с конкретно действие или бездействие на жалбоподателката. Твърди се още, че при издаването ѝ е нарушен чл. 97, ал. 1, т. 4 от ЗДСл –не съдържа описание на конкретно извършени нарушения, в т.ч. датата и мястото, както и обстоятелствата, при които са извършени. По

отношение на материалната незаконосъобразност на заповедта се твърди, на първо място, че жалбоподателката не е имала задължение да декларира обстоятелства, касаещи дейността на свързани с нея лица – майка ѝ и бащата на съпруга ѝ, на следващо място, се развиват аргументи в смисъл, че мерките, по които са кандидатствали лицата, са различни от мерките, прилагани от отдела, който е ръководела жалбоподателката. Накрая се излагат допълнителни доводи относно твърдението за наличие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – няма описание на поведението, довело до нарушение на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, липсват мотиви и относно вида на наложеното наказание – нарушение на чл. 91, ал. 1 ЗДСл. С оглед всичко изложено – моли оспорената заповед като незаконосъобразна да бъде отменена.

В съдебно заседание –жалбоподателката се представлява от адв. В., поддържа жалбата си, вкл. по представените писмени бележки. Претендира разноска по списък. Ответната страна, чрез юрк. Л., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, в срок е, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

На първо място, не са спорни следните обстоятелства:

Със Заповед №238 от 31.07.2012 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ на л. 67 е назначена жалбоподателката К. Я. -Е. за държавен служител на длъжността началник в Специализирана администрация, Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“, Отдел „Месо и пчеларство“. Със Заповед №389 от 24.04.2015 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ на л. 63 е преназначена на длъжността началник на отдел „Месо и пчеларство“ в Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“, която е заемала до момента на прекратяване на служебното ѝ правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл с оспорваната Заповед №1393 от 25.03.2020 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ.

Във връзка със сигнал вх.№02-6500/8700 от 04.11.2019 г., приет за анонимен поради невъзможност да бъде идентифициран подателят му, е извършена проверка от Инспектората към ДФЗ по отношение на жалбоподателката К. Я. –Е., резултатите от която са обективирани в Докладна записка вх.№02-6500/8700-9 от 28.01.2020 г. на л.58-62 и Докладна записка вх.№02-6500/8700-10 от 31.01.2020 г. на л. 47-48. След анализ на изложена в същите фактическа обстановка е направен извод за наличие на данни за конфликт на интереси и корупционно поведение, както и неизпълнение на служебните задължения от страна на служителката К. Я. -Е.. Направено е предложение за образуване спрямо същата на дисциплинарно производство.

Предвид това със Заповед №03-РД/2532 от 30.01.2020 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ /в качеството му на представляващ Изпълнителния директор на ДФЗ/ на основание чл. 96, ал. 1 ЗДСл е възложено на председателя на Дисциплинарния съвет на ДФЗ да образува дисциплинарно дело спрямо жалбоподателката К. Я. –Е. /л.56-57/. След заседание на Дисциплинарния съвет, проведено на 30.01.2020 г., видно от протокол на л.50-52, в присъствието на всички членове е взето единодушно решение за образуване на Дисциплинарно производство срещу К. Я. -Е., с оглед на което е издадена Заповед №03-РД/312 от 30.01.2020 г. на

заместник изпълнителния директор на ДФЗ на л. 26, с която считано от 30.01.2020 г. жалбоподателката е отстранена временно от работа до приключване на дисциплинарното производство. На основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл е даден срок на жалбоподателката да представи писмени обяснения по въпроси, описани в Заповед №03-РД/311 от 30.01.2020 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ в качеството му на представляващ изпълнителния директор на ДФЗ /л. 54-55/. Представени са писмени обяснения вх. №02-6500/292 от 31.01.2020 г. на л. 45-46 по всяка точка от поставените въпроси. На 03.02.2020 г. е изслушана служителката, видно от протокол вх.№03-0416/488 от 03.02.2020 г., за което същата се е подписала /л.24/.

Видно от протокол за проведено заседание на Дисциплинарния съвет на ДФЗ на л.38-42, състояло се на 16.03.2020 г., при наличието на кворум /присъствали са всички членове на съвета/ е разгледано дисциплинарното дело на жалбоподателката и след обсъждане на представените от същата писмени обяснения с единодушие е прието решение за изготвяне на становище, съгласно което Дисциплинарният съвет счита, че са налице основания за търсене на дисциплинарна отговорност на служителката по чл. 89, ал.2, т. 1 и 5 от ЗДСл, вр. с: 1. чл. 21, ал. 1 и чл. 29 от ЗДСл, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ; 2. чл. 2, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Направено е предложение в тази връзка на К. Я. –Е. да бъде наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“. Изложена е фактичката обстановка, която съветът е анализирал, за да стигне до този извод, както и мотиви относно вида и размера на наказанието. В тази връзка е посочено, че наказанието цели насочване на вниманието към отговорността, която носи всеки държавен служител, както и към поведението, което следва да има. Допълнено е, че предлагането на това наказание цели да не се допуска чувство на безнаказаност и да се насочи вниманието на служителите към нормите на поведение, както в служебния, така и в обществения живот, които трябва да спазват, както и към завишените изисквания към служителите в публичната администрация. Видно е, че намират опора в изложеното оплакванията на жалбоподателката, че посочените мотиви са общи и неиндивидуализирани. Те се концентрират единствено върху генералната превенция на наказанието, като не се обсъждат никакви доводи, релевантни към конкретно извършените от К. Я. -Е. нарушения, последиците им или към служебното й поведение като цяло за периода от 2012 г. до 2020 г., през който е била заета в ДФЗ –до уволнението й. С позицията на Дисциплинарния съвет дисциплинарно наказващият орган е запознат с Доклад вх.№03-0416/1360 от 25.03.2020 г. на л. 26.

С оглед на това Изпълнителният директор на ДФЗ издал оспорваната в настоящото съдебно производство Заповед №1393 от 25.03.2020 г., с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното й правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл. В заповедта е изложена анализираната от органа фактическа обстановка. Посочено е, че на основание чл. 29, ал. 1 от ЗДСл при встъпването си в длъжност и всяка година до 15 май държавният служител е длъжен да подава пред органа по назначаването декларация за имущество и интереси по чл. 35 от ЗПКОНПИ. Отбелязано е, че на 10 май 2019 г. с вх.№Д-2327/10.05.2019 г. жалбоподателката е подала тази декларация, като в Част II: ИНТЕРЕСИ на страница 2, раздел VII „Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и

извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването”, и на страница 3, раздел VIII „Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо висша публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба” жалбоподателката К. Я. -Е. е посочила по всички точки, че няма нищо за деклариране. В тази връзка е изложено в заповедта, че при извършени от звено „Инспекторат” проверки е установено, че:

1.В. К. Я. — майка на К. Т. Я.-Е., има участие в следните дружества: [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. От извършена проверка в И. (справка за участие по направление) било установено, че [фирма], ЕИК[ЕИК], УРН 669406, е бенефициент по схеми и мерки по директни плащания кампании 2016 — 2019 г., Кръстосано спазване 2016-2019 г., по схеми и мерки от ПРСР 2014-2020 г. и КСП –Държавни помощи 2011 г.;

2.Р. Е. М., който е баща на съпруга на К. Т. Я. -Е., има участие в Национална програма по пчеларство за периода 2012 г.-2019 г. , по схеми и мерки от ПРСР 2007-2013 г., Кръстосано спазване и КСП -Държавни помощи чрез [фирма].

Дисциплинарно наказващият орган се позовава на разпоредбата на пар. 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на ЗПКОНПИ, който очертава хипотезите за наличие на свързани лица, намирайки, че сред тях са и участията на майката на жалбоподателката в дружеството [фирма], кандидатствало по схеми и мерки по директни плащания и Кръстосано спазване за кампании 2019 г., както и обстоятелството че на 12.03.2018 г. е сключен договор между Държавен фонд „Земеделие” и [фирма], ЕЖ[ЕИК], като фирмата е регистрирана на името на Р. Е. М., който е баща на съпруга на К. Т. Я.-Е.. В тази връзка е направен извод, че на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ служителят има задължение да декларира всички обстоятелства, които могат да доведат до възникването на конфликт на интереси между него и свързани с него лица, и като не го е сторила, жалбоподателката е нарушила чл. 29 от ЗДСл. След това в мотивите на оспорваната заповед се цитира чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, съгласно който „държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация“. Следва твърдение, че грубо са нарушени разпоредбите на чл. 2, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, като не е посочено конкретното деяние, което според органа попада в приложението на тези разпоредби. Отбелязано е, че нарушенията са извършени на 10.05.2019 г. – датата на подаване на декларацията. Накрая се излагат констатации, че К. Я. –Е. в качеството си на държавен служител е допуснала значителни пропуски, с които е нарушен чл. 13, ал. 1 от Кодекса. Относно вида на наложеното наказание отново не са изложени мотиви, не е анализирана тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение и цялостното служебно поведение на жалбоподателката, както изисква чл. 91, ал. 1 от ЗДСл. Вместо това органът е маркирал изискванията на посочената правна норма, но без да я приложи към конкретния случай.

С оглед на всичко изложено на лицето е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „Уволнение“ по чл.90, ал.1, т.5 от ЗДСл.

При така изложените факти СЪДЪТ намира от правна страна следното:

На първо място, съгласно чл.92, ал.1 от ЗДСл заповедта е издадена от компетентен орган, тъй като по отношение на жалбоподателката орган по назначаване се явява

Изпълнителният директор на ДФЗ. На следващо място, относно доводите за допуснати съществени процесуални нарушения се приема следното: нормата на чл.94, ал.1 от ЗДСл предвижда наказанието да се наложи в двумесечен срок от откриването, но не по-късно от едногодишен срок от извършване на нарушението. И двете нарушения, видно от представените доказателства са извършени на 10.05.2019 г. – дата на подаване на процесната декларация по чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ. В тази връзка следва да бъде отговорено на възраженията на жалбоподателката, изложени в писмените бележки, че второто описано нарушение, касаещо сключен от същата договор в служебно качество с Р. М. като [фирма], е извършено на 12.03.2018 г. – дата на сключване на договора. Служителката е наказана за това, че не е отразила това обстоятелство в посочената декларация, с което е нарушила чл. 29 от ЗДСл, а не заради самото му подписване. Поради това СЪДЪТ намира, че в оспорената заповед правилно е отразена датата на извършване на двете нарушения, а именно 10.05.2019г.. Същите са открити при запознаването на дисциплинарно наказващия орган със становището на Дисциплинарния съвет по образуваното дисциплинарно дело №1/2020г. /каквато е константната практика на ВАС по аналогични казуси – в този смисъл Решение № 9577 от 18.07.2017 г. по адм. д. № 3153/2017 г., V отд. на ВАС, Решение № 10761 от 01.09.2017 г. по адм. д. № 3116/2017 г., V отд. на ВАС, Решение № 17619 от 20.12.2019 г. по адм. д. № 9771/2019 Г., V отд. на ВАС, Решение № 1183 от 29.01.2019 г. по адм. д. № 11333/2017 г., V отд. на ВАС, Решение № 12119 от 29.09.2011 г. по адм. д. № 15304/2010 г., V отд. на ВАС/. Следователно нарушенията са открити на 25.03.2020 г., когато на Изпълнителния директор на ДФЗ е представен Доклад вх.№03-0416/1360 от 25.03.2020г. на заместник-председателя на Дисциплинарния съвет относно направените констатации по образуваното Дисциплинарно дело №1 от 2020 г. срещу К. Я. –Е. на л.37. Наказанието е наложено на 25.03.2020г. - срокът е спазен.

По спазването формата на административния акт и на административнопроизводствените правила, СЪДЪТ намира следното:

Оспорваната заповед е издадена в предписаната от закона писмена форма.

СЪДЪТ намира за неоснователни изложените оплаквания за неспазване на разпоредбата на чл. 91 ЗДСл, тъй като липсват мотиви, от които да се установи защо органът приема, че извършеното нарушение на служебната дисциплина е тежко, не са установени настъпилите вредни последици за държавната служба и обществото, липсва преценка на цялостното поведение на служителя. Преценката на критериите, въведени с посочената правна норма - тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението; цялостното служебно поведение на държавния служител - е предоставена на дисциплинарно наказващия орган. Обстоятелството дали е изложил мотиви за това не променя изводът, до който същите е стигнал, още повече че в случая при определяне на наказанието органът няма възможност за индивидуализация на неговия размер.

На следващо място, не са обсъдени нито от Дисциплинарния съвет, нито от наказващия орган писмените обяснения на Е., а е заявено единствено, че същите не се приемат, тъй като не са налице основания, които я освобождават от изпълнение на служебните задължения. Доколкото обаче органът се е мотивирал и е анализирал фактическата обстановка, стигайки до извод за извършено дисциплинарно нарушение, липсата на изрични доводи, касаещи дадените обяснения, не представлява съществено

нарушение на административнопроизводствените правила.

В закона – чл.89-97, са разписани задължителните за административния орган процедурни действия, които в своята съвкупност съставляват производството за налагане на дисциплинарно наказание. Установява се, че въз основа на образувано дисциплинарното производство срещу жалбоподателката на основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл същата е изслушана, предоставен ѝ е и срок за представяне на писмени обяснения, такива са представени.

Относно заявеното с писмените бележки възражение на жалбоподателката, че за едно от вменените ѝ нарушения – касаещо сключения договор с Р. М. като [фирма], от същата не са поискани обяснения със Заповед №03-РД/311 от 30.01.2020 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ, СЪДЪТ установява, че действително от служителката не са поискани обяснения относно това обстоятелство. Това е ограничило правата ѝ в дисциплинарното производство, тъй като същата не е имала възможност да организира защитата си по отношение на едно от сочените от органа нарушения. Във връзка с това не е имала възможност да даде обяснения подписала ли е процесния договор, сключен с [фирма], предвид направеното възражение, че на тази дата е била в законен отпуск на основание чл. 163, ал. 1 от КТ /в частта относно 45 дни преди раждане/.

На следващо не е нарушен чл. 90, ал. 2 от ЗДСл с налагането на едно общо дисциплинарно наказание. В случая дисциплинарно наказващият орган е установил две дисциплинарни нарушения, които обаче са извършени на една дата, като изпълнителното деяние под формата на бездействие е едно. Това е така, тъй като нарушенията са обективирани с подаването на една обща декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Такава възможност за налагане на едно общо наказание е допустима и по аналогия на закона – чл. 197, ал. 3 от ЗМВР, където изрично са предвидени хипотези на налагане на едно общо наказание за повече от едно извършени нарушения, поради което и конкретно няма съществено процесуално нарушение.

СЪДЪТ споделя съображенията за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в общо описание на дисциплинарните нарушения. Дисциплинарното нарушение, за което се ангажира отговорността, следва винаги да е конкретно - да се посочи на коя дата какво точно е направил или не в нарушение или неизпълнение на служебните си задължения служителят. Следва да се маркира, че точното описание на деянието позволява на лицето да организира защитата си, както и

от посочената дата на извършването му тежат сроковете за образуване на дисциплинарно производство и за налагане на дисциплинарно наказание /чл.94 от ЗДСл./, отделно от това – при последващо подобно поведение на служителя- описанието на деянието позволява да се направи преценка дали вече за същото не е било наложено наказание, доколкото за едно нарушение може да има само едно наказание – чл. 90, ал. 2 ЗДСл. СЪДЪТ намира, че заповедта не съдържа задължителните реквизити по чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДСл. Съгласно цитираната норма, в заповедта за уволнение следва да се съдържа описание на извършеното от държавния служител нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават - т. 4, както и служебните задължения, които са били виновно нарушени - т. 5. В случая нарушенията са квалифицирани като такива по чл. 89, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, съответно нарушение на служебните задължения - т. 1 и нарушение на Етичния кодекс - т. 5. Отделно от това, се сочи и нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, като същата разпоредба се цитира и бланкетно се маркира, че жалбоподателката „грубо е нарушила разпоредбите на ЗДСл, неизпълнявайки задълженията си като държавен служител“. Следва твърдение, че „грубо са нарушени разпоредбите на чл. 2, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“, като не е посочено конкретното деяние, което според органа попада в приложението на тези разпоредби. Тези нарушени разпоредби - вменяват допълнителни деяния, които общо са посочени, липсва за тях излагане на конкретни фактически основания. С оглед изложеното се установява, че за едно и също изпълнително деяние, изразяващо се в бездействие – липса на деклариране на обстоятелства за свързани лица, дисциплинарно наказващият орган е посочил за нарушени различни разпоредби на ЗДСл, а наред с това и разпоредби от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Липсата на отразяване в декларациите на процесните обстоятелства, касаещи дейността на свързани лица, не може да бъде квалифицирано като нарушение на служебните задължения или неспазване на кръга на служебните правомощия. С оглед задължението на държавния служител да декларира обстоятелства по Част II: ИНТЕРЕСИ на страница 2, раздел VII „Участие в търговски дружества, в органи на управление или

контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването”, и на страница 3, раздел VIII „Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо висша публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба”, съдът намира следното:

1. По делото не се спори, че жалбоподателката К. Я. -Е. няма участия в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, и не извършва дейност като едноличен търговец, нито към момента на деклариране, нито преди това, поради което не се установява вмененото ѝ нарушение, изразяващо се в бездействие, недеклариране на сочените обстоятелства. Правилно е отразено в декларацията, че няма нищо за деклариране. Не е извършено соченото в оспорваната заповед неизпълнение на задължение на служителя по чл. 29 от ЗДСл. С оглед на това се явява недоказано едно от нарушенията, за което е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“.

2. Подписаният договор с Р. М. не се явява обстоятелство, подлежащо на деклариране. В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 13 от ЗПКОНПИ, възпроизведена в образеца на декларацията с идентично съдържание, се имат предвид договори, сключени от лицето извън функциите му по служебното правоотношение. Лишено от смисъл е тълкуването, че държавният служител следва да декларира ежегодно всички сделки, в които е участвал в служебното си качество. Това едва ли е възможно предвид дългия период от време, предмет на деклариране, и на следващо място, тези действия на служителя са достояние на преките му ръководители. Поради това погрешно в оспорваната заповед е изложено, че това обстоятелство е следвало да бъде декларирано в посочената от органа част от декларацията. СЪДЪТ намира, че на деклариране подлежи евентуалното наличие на конфликт на интереси предвид кандидатстването по схеми и мерки за подпомагане от свързани с жалбоподателката лица по смисъла на пар. 1, т. 15, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗПКОНПИ – в случая предложение трето по отношение на В. Я. /майка на

жалбоподателката/ и предложение пето по отношение на Р. М. /баща на съпруга на жалбоподателката/. Следователно не е извършено от жалбоподателката виновно неизпълнение на задължение за деклариране на сочените от дисциплинарно наказващия орган обстоятелства по ЧАСТ II: ИНТЕРЕСИ, раздел VII и раздел VIII. Тези обстоятелства е следвало да бъдат декларирани в ЧАСТ II: ИНТЕРЕСИ, раздел IX „Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес“ – по чл. 37, ал. 1, т. 14 от ЗПКОНПИ. Поради това СЪДЪТ намира, че липсва идентичност между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация. Това представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава възможността на наказаното лице да разбере в какво се състои неизпълнението на служебните ѝ задължения и за какво конкретно нарушение е наложено дисциплинарното наказание, а е ангажирана дисциплинарната ѝ отговорност с налагане на най-тежкото предвидено наказание.

По отношение на вмененото на жалбоподателката нарушение на чл. 13 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация също са посочени общи обстоятелства. Напр. на стр.3-та абзац 3-ти от заповедта е посочено, че е допуснала значителни пропуски в докладна записка на "Инспектората", но няма конкретни данни. Видно от докладната записка на "Инспектората" на л.47 по делото се касае за участие в конкретни преписки, но същите са за различни години вкл. от 2013г., както и не е ясно какви точно са били нарушенията от страна на жалбоподателката. Включително има изводи за копупционен поведенение, без наличието на осъдителна присъда за това. Има и извод за конфликт на интереси -без да ѝ наложено дисциплинарно наказание за това. Ето защо следва да се приеме за основателно възражението в жалбата, че не е доказано твърдението, че последната е използвала служебното си положение за осъществяването на свои лични или на семейството си интереси. В тази връзка не са анализирани служебните задължения и функции на служителката, по отношение на кои мерки се разпростират и имала ли е същата възможност да влияе върху решенията за предоставяне на финансова помощ на свързаните с нея лица.

Поради всичко гореизложеното СЪДЪТ намира, че оспорваната заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила и като
незаконосъобразна следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора следва да се присъдят на жалбоподателя
разноски в размер на 1000лв. по списък на л.577.

Поради изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на К. Т. Я.-Е., ЕГН [ЕГН] от [населено място]
ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразна ЗАПОВЕД № 1393
от 25.03.2020г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд
„Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на
жалбоподателката К. Т. Я.-Е., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на
1000 лева /хиляда лева/.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от
съобщаването.

Съдия: